

براهیم سرخوش EBRAHIM SARKHOSH

۱۲ قطعه برای تار و سه تار

نوشته: علاء ایجادی - امید امیری
بازنگری و ویرایش:

هوشنگ ظریف، محمدرضا گرگین زاده

Twelve Pieces for Tar & Setar

Written by: Ala Ijadi & Omid Amiri

Edited & Revised by:

H. Zarif & M.R. Gorginzadeh

بیت

مرکز موسیقی بتهوون شیراز

سرخوش، ابراهیم، ۱۲۹۰ - ۱۳۶۰ .
دوازده قطعه برای تار و سه تار / ابراهیم سرخوش؛
بازنویسی علاء ایجادی، امید امیری؛ بازنگری و ویرایش
هوشنگ ظریف، محمدرضا گرگین زاده .- تهران : سرود ،
۱۳۸۱ .

۳۱ ص:؛ پارتیسیون... (گل‌های جاویدان؛ ۱۰)
ISBN 964-5842-77-8 : ۱۰۰۰۰ ریال
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
۱. تار - پارتیسیون. ۲. سه تار - پارتیسیون. الف.
ایجادی، علاء. ۱۳۳۱ - ب. امیری، امید، ۱۳۴۸ - ج. عنوان.
MT۶۵۴/ت۲ ۷۸۹/۷۲
کتابخانه ملی ایران ۴۰۰۰۰-۸۱م

تهران - میدان هفتم تیر - ابتدای بهار شیراز
شماره ۲۴ ---- تلفن: ۸۸۳۶۱۰۴

انتشارات سرود

دوازده قطعه (برای تار و سه تار)	ابراهیم سرخوش
بازنویسی	علا ایجادی - امید امیری
بازنگری و ویرایش	هوشنگ ظریف - محمدرضا گرگین زاده
طرح جلد	مرتضی ممیز
نت نویسی رایانه‌ای	امیر معینی
تایپ و صفحه‌آرایی	سرود (زهرا محقق)
لیتوگرافی	لاری
چاپ و صحافی	صنوبر
نوبت چاپ	اول - ۱۳۸۲
تیراژ	۲۰۰۰ نسخه
شابک : ۹۶۴-۵۸۴۲-۷۷-۸	ISBN : 964-5842-77-8

حق چاپ و نشر برای انتشارات سرود محفوظ است.

فهرست

صفحه	کوک ساز	نام آهنگ	شماره
۷		چهارمضراب شور	۱
۸		چهارمضراب دشتی	۲
۱۱		ضربی بیات ترک	۳
۱۲		چهارمضراب بیات ترک	۴
۱۴		رنگ بیات ترک	۵
۱۵		چهارمضراب افشاری	۶
۱۸		چهارمضراب نوا	۷
۲۰		چهارمضراب همایون	۸
۲۲		چهارمضراب اصفهان	۹
۲۵		چهارمضراب ماهور	۱۰
۲۸		چهارمضراب چهارگاه	۱۱
۳۱		رنگ سه‌گاه	۱۲

چهار مضراب شور

♩ = 120

1

vib.

vib.

rall.....

چهار مضراب دشتی

The image displays a musical score for 'Chahar Muzrab Dastgi' in Persian style. The score is written on ten staves, each beginning with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The time signature is 6/8. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings like accents (>) and slurs. The score is divided into measures by vertical bar lines, with repeat signs (double slashes) indicating the end of sections. The music is characterized by its melodic and rhythmic complexity, typical of traditional Persian Dastgi.

The musical score consists of 11 staves of music. The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 3/4. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, rests, and trills. Performance markings include accents (>), trills (tr), and vibrato (vib.). The piece concludes with a double bar line and repeat signs.

The musical score consists of five staves of music in a single melodic line. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 2/4. The notation includes various ornaments such as *v* (vibrato), *tr* (trill), and *y* (grace notes). The piece concludes with a *rall.* (rallentando) marking and a final double bar line.

ابراهیم سرخوش

ابراهیم سرخوش نوازنده ی تار و آهنگساز در سال ۱۲۹۰ در خانواده ای اهل معرفت و ذوق در همدان پا به عرصه ی وجود نهاد. پدرش استاد کریم نجار با موسیقی مائوس بود و تار و سنتور و تنبک را به خوبی می نواخت.

ابراهیم سرخوش موسیقی را در سنین کودکی نزد پدر شروع کرده و همزمان به فراگیری تار و تنبک پرداخت و بعدها نزد خود آنها را تکمیل کرد. در سن ۱۸ سالگی از همدان به قزوین رفته و کلاس موسیقی دایر کرد. چندسال بعد به رشت رفت و در آنجا تحت تعلیم یک استاد روسی به فراگیری پیانو و ویولن پرداخت به طوری که پس از چندسال این سازها را در حد ساز تخصصی می نواخت.

سرخوش همزمان با فراگیری موسیقی تحصیلات خود را نیز ادامه داد و پس از اتمام دبیرستان به استخدام اداره جنگلبانی در آمد. نامبرده در سال ۱۳۱۸ از دواج نمود که حاصل این ازدواج شش فرزند (سه پسر و سه دختر) می باشد که همگی تحت توجهات پدر رشد نموده و اشخاص موفق می باشند. او از جمله هنرمندانی بود که در کنار کار هنری کارهای دیگری انجام می داد و با بزرگان مملکت حشرونشر داشت و طرف مشورت آنان قرار می گرفت. نامبرده شخصی با سواد و مطلع بود و به زبان فرانسه نیز آشنا بود و رویهم رفته شخصیتی متین و استوار داشت و از وجهه خوب اجتماعی برخوردار بود و از آنجا که نیازی به درآمد حاصل از کار هنری نداشت همیشه وقار هنری خود را حفظ نموده و تقریباً هنرمندی آماتور باقی ماند.

فعالیت حرفه ای هنری خود را همزمان با تأسیس رادیو با آن موسسه آغاز نمود و بعدها همراه شادروان روح... خالقی به هنرستان رفت و هم به تشویق ایشان کار با ارکستر را آغاز نمود. از آنجا که سرخوش موسیقی کلاسیک را نیز به خوبی کار کرده بود اطلاعات تنوریک و نت خوانی قوی داشت و همین امر او را در کار ارکستر ممتاز ساخته بود. ابراهیم سرخوش علاوه بر ارکستر از تکنوازان خوب رادیو هم بود (او جزو دو نفر نوازنده ای بود که هنرمند پرآوازه خانم روح انگیز را همراهی می کرد) و علاوه بر شادروان ادیب خوانساری - که دوست صمیمی او بود- همراه خوانندگان پرآوازه دیگری مانند روانشاد غلامحسین بنان، ایرج و دیگران هم تکنوازی می کرد.

سرخوش در کار آهنگسازی نیز بسیار باذوق بود و علاوه بر تعدادی آثار قدما که وی آنها را گردآوری و تنظیم و اجرا نمود خود نیز آهنگهای زیادی ساخت و خوانندگانی را نیز همچون خانم غزال و خانم الهه و دیگران تربیت کرد و به جامعه موسیقی معرفی نمود. تعدادی از آهنگهای او چون «یک حمومی» و «شبهای میگون» خاطره انگیز و فراموش نشدنی هستند. این هنرمند گرانمایه مدتی نیز با تلویزیون در برنامه های «هفت شهر عشق» و «بشنو از نی» به عنوان تکنواز همکاری داشته است که نوارهای آنها موجود می باشد و نیز تکنوازی درخشان او در موسیقی فیلم غلام ژاندارم - که بعدها به صورت آرم بعضی برنامه های رادیو و تلویزیون قرار گرفته است مثال زدنی است.

آخرین اثر ماندگار او اجرای ردیف هفت دستگاه موسیقی ایران همراه آواز روانشاد ادیب خوانساری است که به تازگی نوار آن در سطح وسیعی منتشر شده است و بالآخره پس از عمری زندگی پرمایه و سرافرازانه در سال ۱۳۶۰ چراغ عمر او خاموش گشته و کشور ایران یکی دیگر از سرمایه های هنری خود را از دست داد، روانش شاد باد.